

ANSAMBLUL FEUDAL GOLEȘTI

COMITETUL DE STAT
PENTRU CONSTRUCŢII, ARHITECTURĂ
ŞI SISTEMATIZARE
DIRECŢIA MONUMENTELOR ISTORICE

Prezentarea artistică: arh. LAURENŢIU VASILESCU

Coperta I: Conacul ansamblului feudal fortificat Goleşti

Coperta IV: Turnul de intrare, cu foişorul în care a poposit Tudor Vladimirescu. Vedere din cerdacul conacului

Couverture I: Manoir de l'ensemble féodal fortifié de Goleşti

Couverture IV: Tour d'entrée, avec le belvédère qui a abrité Tudor Vladimiresco, vue de la galerie du manoir

Front cover: The manor house in the Goleşti fortified feudal structures

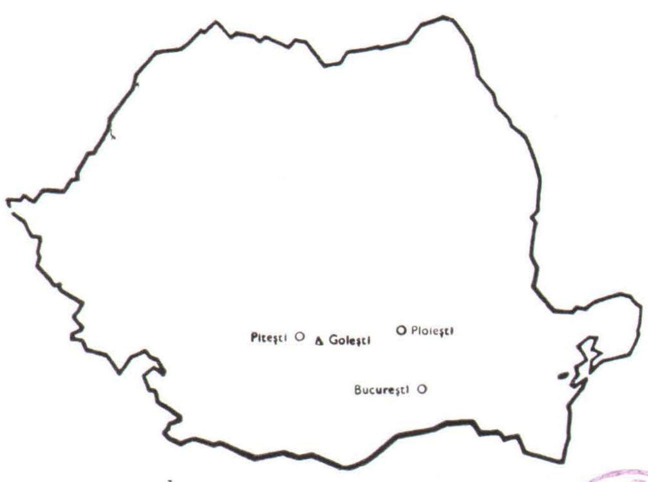
Back cover: The watchtower over the entrance, which accommodated Tudor Vladimirescu. View from the verandah of the manor house

Titelbild: Das Herrenhaus des Ensembles Goleşti

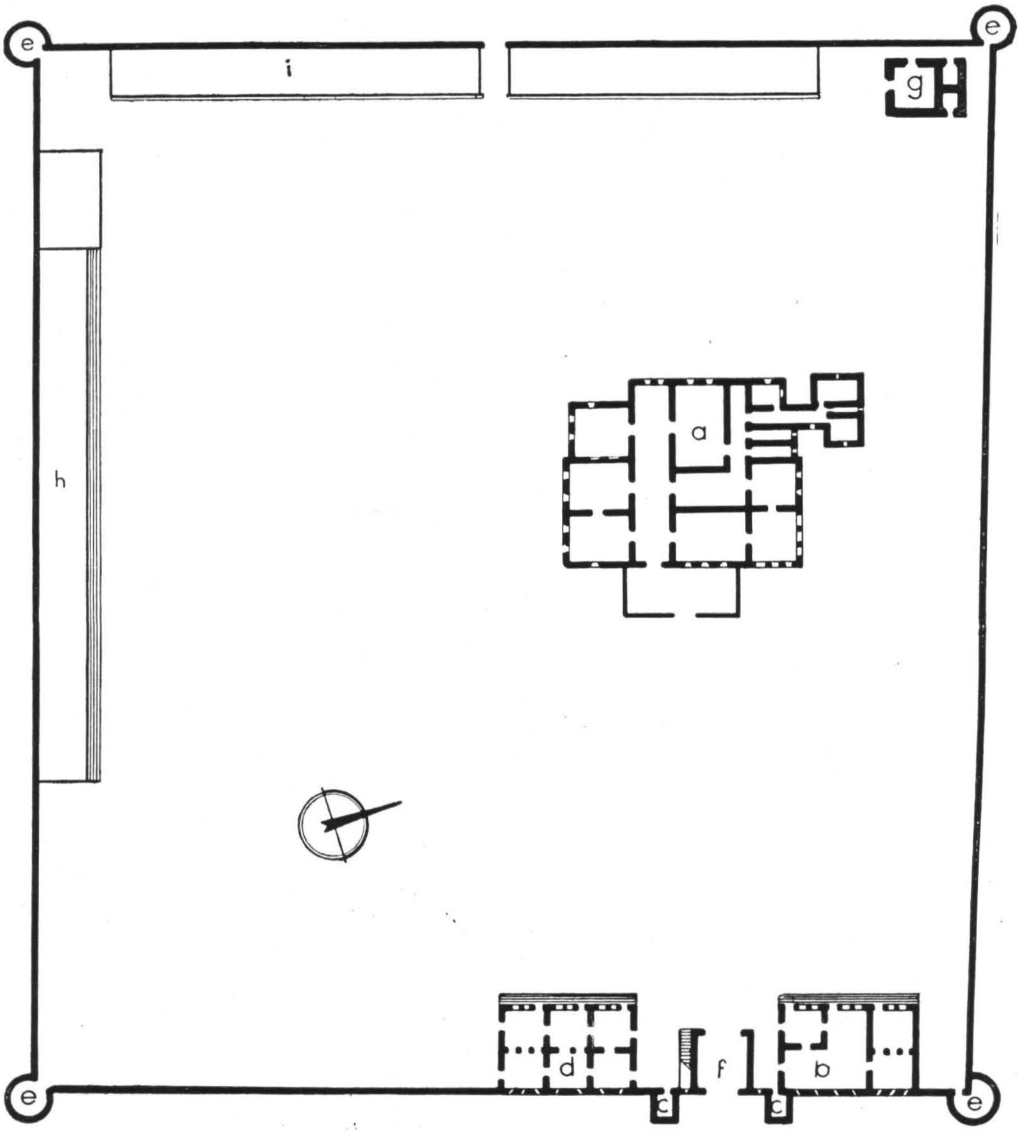
IV. Umschlagseite: Torturm mit der Galerie, auf der Tudor Vladimirescu verweilte. Blick von der Veranda des Herrenhauses

На обложке I: Усадьба укрепленного феодального поместья в Голешти

На обложке IV: Входная башня с наблюдательной вышкой, в которой проживал несколько дней Тудор Владимиреску. Вид с крытой веранды усадьбы

Redactor responsabil: GRIGORE PĂTRAŞCU
Tehnoredactor: CHIŞ VALERIA
Fotografiile: COMBINATUL POLIGRAFIC
CASA SCÎNTEII — SECŢIA ARTĂ FOTOGRAFICĂ

a. Conacul
b. Clădirea școlii lui Dinicu Golescu
c. Fîntînile de la intrare
d. « Casa săracilor »
e. Turnurile
f. Foișorul
g. Baia turcească
h. Secție etnografică
i. Dependințele

a. Manoir
b. L'école de Dinico Golesco
c. Les fontaines encadrant l'entrée
d. La « maison des pauvres »
e. Les tours
f. Le belvédère
g. Le bain turc
h. La section ethnographique
i. Les dépendances

a. The manor house
b. The premises of the school founded by Dinicu Golescu
c. The fountains at the entrance
d. "The poor house"
e. The towers
f. The watchtower
g. The Turkish bath
h. The ethnographic section
i. The outhouses

a. Herrenhaus
b. Die von Dinicu Golescu gegründete Schule
c. Die Brunnen am Eingang
d. Das „Armenhaus"
e. Türme
f. Der Torturm mit der Galerie
g. Türkisches Bad
h. Ethnographische Abteilung
i. Nebenräume

a. Усадьба
b. Здание школы Динику Голеску
c. Фонтаны у входа
d. «Дом бедных»
e. Башни
f. Наблюдательная вышка
g. Турецкая баня
h. Этнографический отдел
i. Хозяйственные постройки

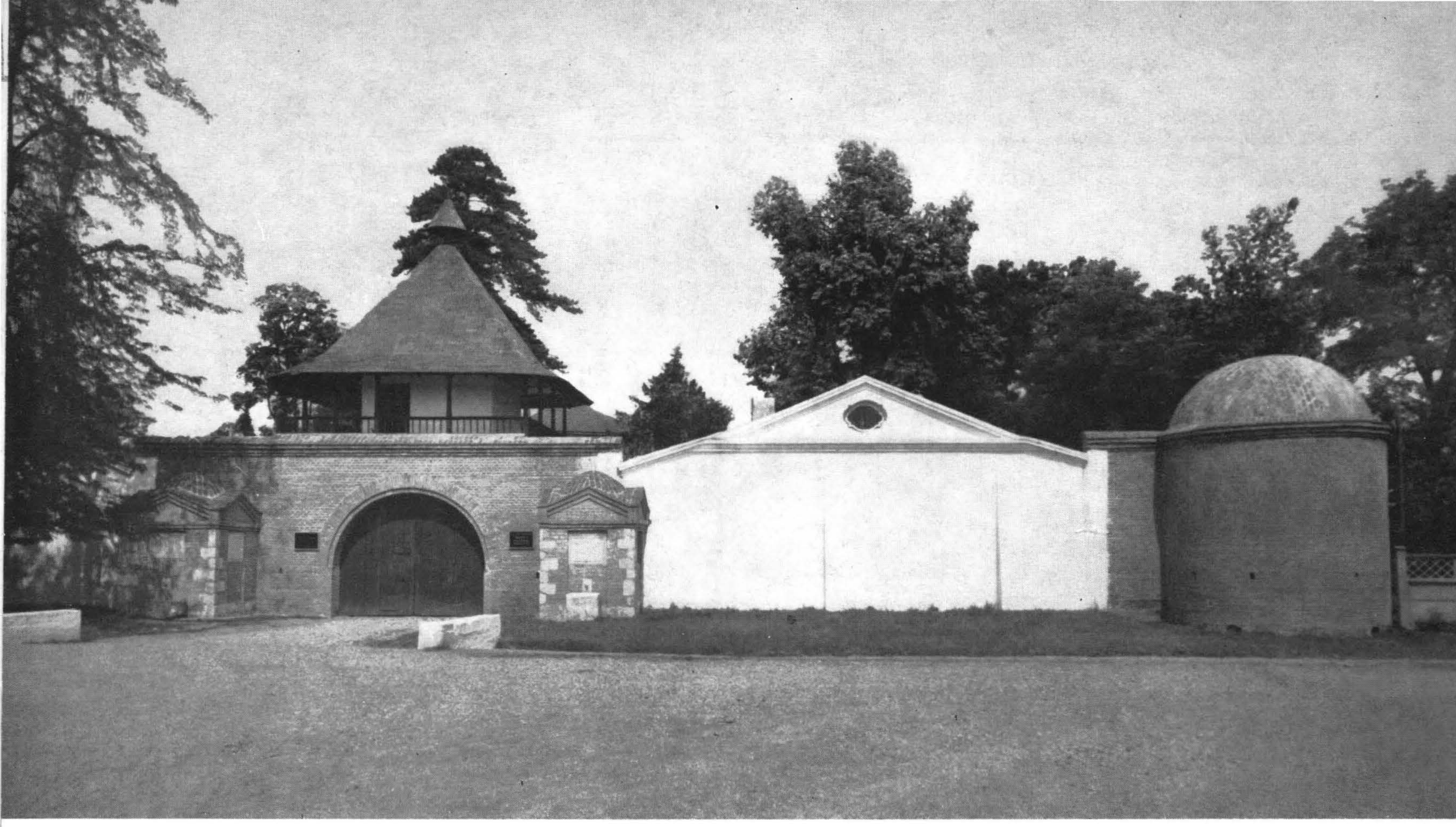
Curtea Goleștilor, unul dintre ansamblurile feudale fortificate din România, se află în comuna Golești, așezată în apropierea orașului Pitești.

Clădită în anul 1640 de marele vistier Stroe Leurdeanu și soția sa Vișa, fiica logofătului Ivașcu Golescu, curtea a fost prevăzută de la început cu elemente de apărare. Paul din Alep, care a vizitat-o în anul 1656, menționează că «palatul măreț și elegant» de la Golești era înconjurat de ziduri prevăzute cu turnuri. Din aceste prime fortificații nu s-a păstrat nimic, din cauza incendiului din anul 1716 și a altor calamități suferite în cîteva rînduri.

Forma în care ni se prezintă astăzi este rezultatul adăugirilor și modificărilor pe care i le-a adus banul Radu Golescu între anii 1784—1807.

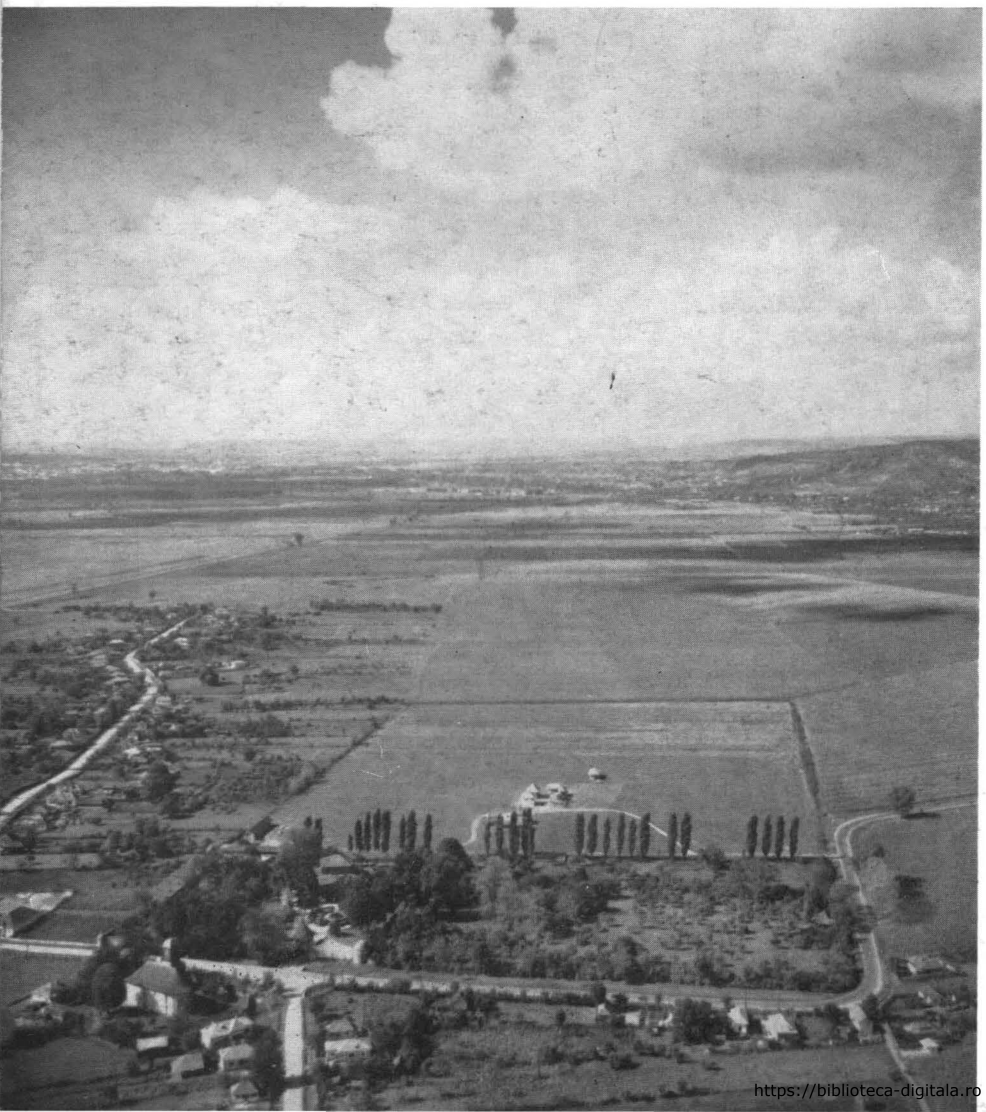
Ziduri înalte de 4—5 m, din cărămidă aparentă și întărite cu contraforturi, înconjură o incintă patrulateră, care are cîte un turn rotund în fiecare colț. Avînd un rol deosebit în apărarea curții, turnurile erau înzestrate cu două rînduri de metereze: un rînd de goluri mai mari, la nivelul solului, pentru a adăposti tunurile; al doilea rînd de goluri la aceeași înălțime cu cele din zidul împrejmuitor (cca 1 m de la nivelul terenului), servea trăgătorilor cu flinte.

Intrarea în incintă se face pe latura de nord-est pe sub un gang boltit, străjuit de două fîntîni, decorate cu frumoase inscripții grecești, care îmbie drumețul să poposească.

1

2

1. Intrarea în curtea conacului. Turnul de intrare, flancat de cele două fîntîni şi turnul de colţ al incintei
2. Vedere panoramică a ansamblului feudal Goleşti. În centru conacul; în stînga, biserica
3. Latura cu turnul de intrare văzută din incinta ansamblului. În dreapta turnului, fosta « casă a săracilor », iar în stînga fosta şcoală.

1. Entrée dans la cour. La tour d'entrée, flanquée des deux fontaines, et une tour d'angle du mur d'enceinte
2. Vue panoramique de l'ensemble féodal de Goleşti. Au centre, le manoir; à gauche, l'église
3. Le côté comprenant la tour d'entrée, vu de l'intérieur de la cour. A droite de la tour, l'ancienne « maison des pauvres »; à gauche, l'ancienne école

1. Entrance to the court. The entrance tower flanked by the two fountains and the tower in the corner of the precincts
2. Bird's-eye view of the Goleşti feudal structures with the manor house in the middle and the church on the left
3. The side with the entrance tower as seen from within the precinct. Right of the tower the former "poor house" and to the left the former school

1. Einfahrt zum Edelsitz. Der von zwei Brunnen flankierte Torturm und ein Eckturm des Gevierts
2. Flugaufnahme der Anlage von Goleşti. In der Mitte das Herrenhaus, links die Kirche
3. Der Torturm von der Hofseite gesehen. Rechts vom Turm das ehemalige „Armenhaus" und links die ehemalige Schule

1. Вход во двор усадьбы. Входная башня с двумя фонтанами и угловая башня крепостной стены
2. Общий вид феодального поместья Голешти. В центре — усадьба; слева — церковь
3. Сторона с входной башней. Вид из ограды поместья; справа от башни — бывший «дом бедных», слева — бывшая школа

Deasupra gangului de intrare se află cerdacul și încăperea unde a locuit cîteva zile Tudor Vladimirescu, care își avea stabilită aici tabăra.

Spre curte, de-o parte și de alta a intrării se găsesc două mici construcții de un deosebit interes: cea din stînga a fost ridicată de banul Radu Golescu pentru a adăposti «casa săracilor» așezămînt pe care l-a înzestrat cu diverse danii; cea din dreapta este clădirea fostei școli în limba română, întemeiată de Dinicu Golescu, fiul banului Radu Golescu.

Pe laturile de sud-vest și nord-vest ale curții se desfășoară pe cîte un singur nivel anexele: camerele de oaspeți și de serviciu și fostele grajduri.

În colțul de nord-vest al incintei se află baia turcească care cuprinde sala de baie, camera cazanelor și vatra de încălzit apa.

Conacul propriu-zis — singura clădire rămasă din ansamblul ridicat în 1640 — este amplasat în mijlocul incintei, la capătul unei alei ce îl leagă de turnul de intrare. De formă dreptunghiulară în plan, cu fațada principală orientată spre sud-est, el se compune din trei nivele: beciurile, parterul supraînălțat și etajul parțial.

Beciurile, care se întind sub toată clădirea, sînt construite din cărămidă și piatră de rîu și se compun din două încăperi. Încăperea mare este acoperită cu bolți ce se reazemă pe zidurile laterale și pe stîlpi masivi de zidărie. Cealaltă încăpere este acoperită cu o boltă simplă semicilindrică și include la unul din capete — izolată complet de restul pivniței — tainița, care comunica printr-un chepeng cu una din camerele de la parter.

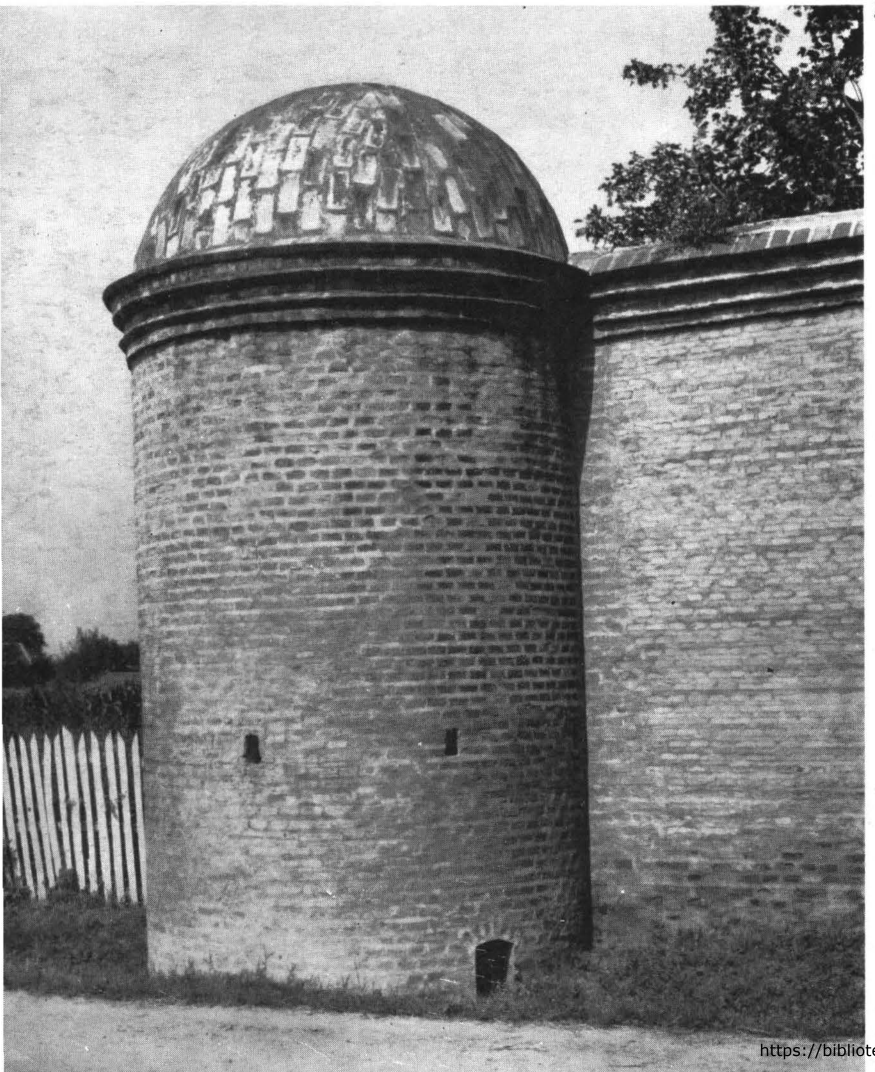
Parterul cuprinde un mare coridor central, cu camere de locuit de-o parte și de alta. Acest nivel a suportat în timp unele modificări: s-a închis vechiul cerdac din colțul vestic al clădirii (se mai văd arcadele pe peretele sud-estic al încăperii de locuit), adăugîndu-se în schimb un alt cerdac în colțul de est al fațadei principale; în partea de nord a conacului s-a redistribuit spațiul interior, prin ridicarea de noi ziduri și s-a modificat intrarea principală.

4

5

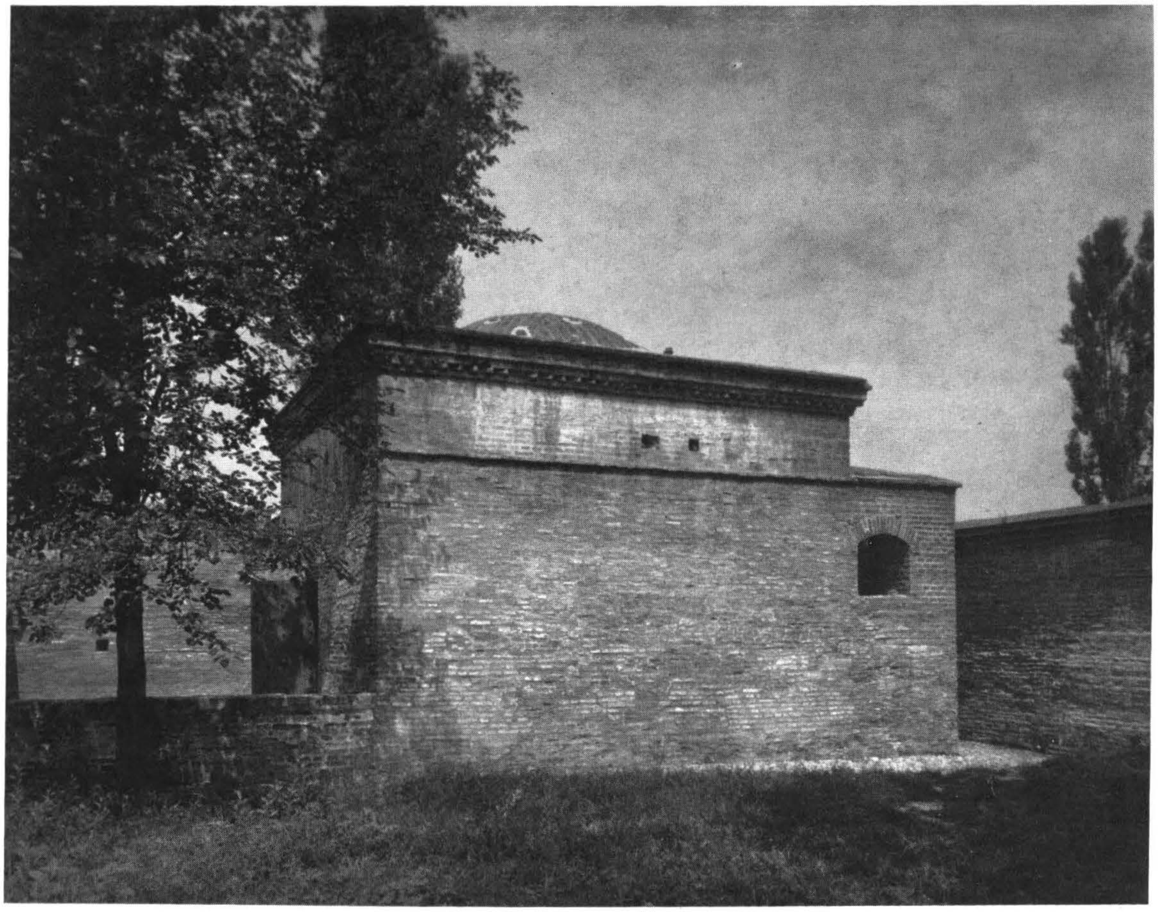
4. Turnul de intrare, cu foişorul, văzut din incintă
5. Unul din turnurile de colţ ale zidurilor înconjurătoare
6. Clădirea băii turceşti
7. Fosta « casă a săracilor »

4. La tour d'entrée, avec son belvédère, vue de l'intérieur de la cour
5. Une des tours d'angle du mur d'enceinte
6. L'édifice du bain turc
7. L'ancienne « maison des pauvres »

4. The entrance tower as seen from within the precinct
5. One of the corner towers of the precinct walls
6. The Turkish bath
7. The former "poor house"

4. Der Torturm mit der Galerie. Hofseite
5. Einer der Ecktürme der Umfassungsmauer
6. Das türkische Bad
7. Das ehemalige „Armenhaus"

4. Входная башня с наблюдательной вышкой. Вид из ограды поместья
5. Одна из угловых башен поместья
6. Здание турецкой бани
7. Бывший «дом бедных»

6

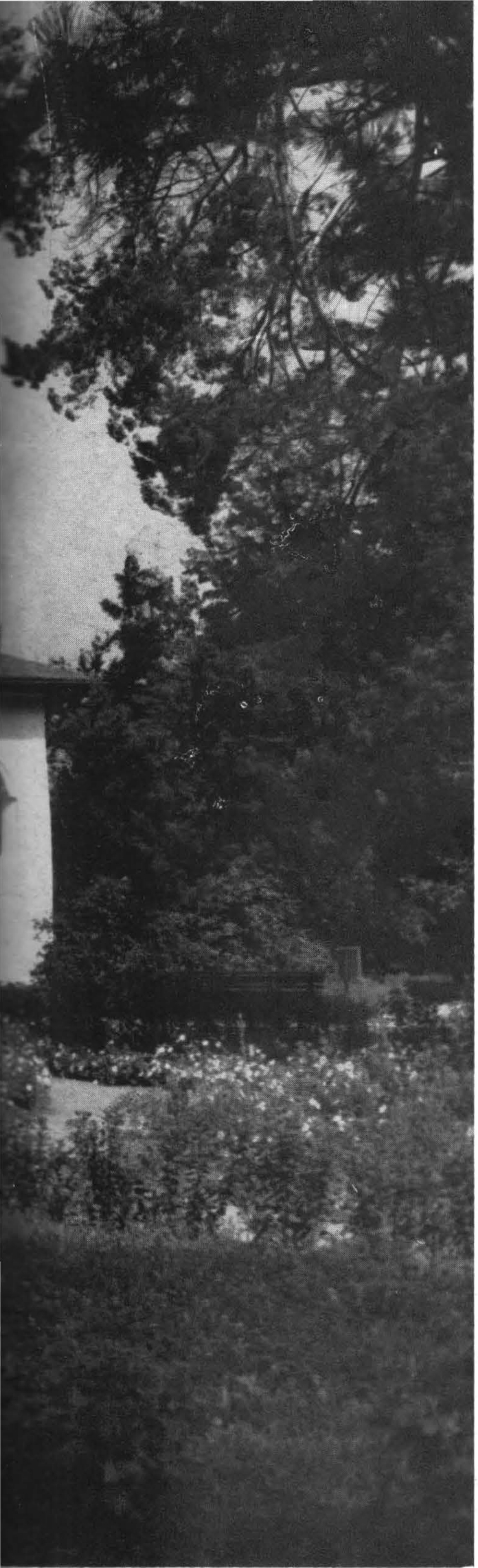
7

Cu acelaşi prilej, s-a adăugat etajul parţial, pentru a servi ca sală de recepţie.

Din decoraţia exterioară a clădirii se mai păstrează doar patru ancadramente sculptate în piatră, la ferestrele beciurilor. Stoica, meşterul pietrar, şi-a săpat numele pe unul din stîlpii beciurilor, precum şi pe două ancadramente de fereastră: pe unul din ele, numele meşterului este săpat după numele lui Stroe Leurdeanu şi al soţiei sale Vişa, iar pe celălalt, sub al domnitorului Matei Basarab. Anul construcţiei — 1640 — este săpat pe ancadramentul altei ferestre.

8

8. Faţada principală a conacului
9. Intrarea în conac. În dreapta, cerdacul

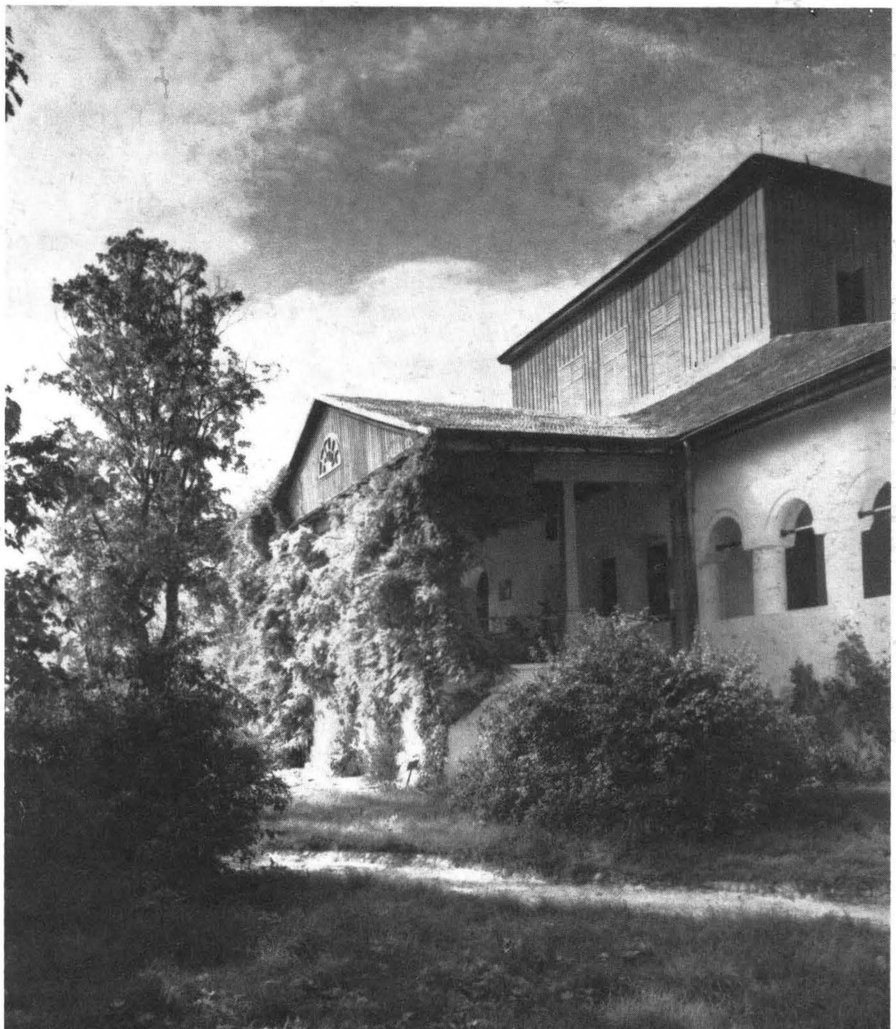
8. Façade principale du manoir
9. Entrée du manoir. A droite, la galerie ouverte

8. The main façade of the house
9. Entrance to the manor house. The verandah on the right

8. Hauptfassade des Herrenhauses
9. Eingang ins Herrenhaus. Rechts die Veranda

8. Главный фасад усадьбы
9. Вход в усадьбу. Справа — крытая веранда

9

10

11

10. Cerdacul din colţul de est al faţadei principale
11. Conacul înainte de restaurare
12. Beciurile boltite ale conacului

10. La galerie ouverte, dans l'angle est de la façade principale
11. Le manoir avant sa restauration
12. Caves voûtées du manoir

10. The verandah in the east corner of the main façade
11. The manor house before restoration
12. The vaulted cellar of the manor house

10. Die Veranda an der Ostecke der Hauptfassade
11. Das Herrenhaus vor der Restauration
12. Die Kellergewölbe des Herrenhauses

10. Крытый балкон в восточном углу главного фасада
11. Усадьба до реставрации
12. Сводчатые погреба усадьбы

Zidul dinspre nord-est desparte curtea propriu-zisă de grădina mare (livada), alături de care este parcul cu arbori ornamentali. În mijlocul parcului se afla un eleşteu şi un chioşc. Nu departe de fostul eleşteu, este înmormîntat Alexandru-Albu Golescu, care a avut un rol important în revoluţia din 1848.

Restaurările întreprinse între anii 1942—1943 şi 1960—1961 au căutat să redea aspectul pe care l-a avut ansamblul în epoca banului Radu Golescu.

Locuit secole de-a rîndul de o familie ce a dat numeroase personalităţi progresiste (Iordache şi Dinu Golescu, cei patru fii ai acestuia din urmă: Ştefan, Nicolae, Radu şi Alexandru-Albu şi mai ales vărul lor Alexandru Arăpilă), conacul adăposteşte astăzi un muzeu, a cărui secţie de etnografie şi artă populară se remarcă în mod deosebit.

Peste drum de conac se află biserica, ridicată de Stroe Leurdeanu la numai cîţiva ani (1646) după construirea reşedinţei sale din Goleşti.

Actualmente biserica de plan dreptunghiular cu absida altarului poligonală are un acoperiş simplu, căci turla iniţială de peste naos, ca şi clopotniţa de deasupra pronaosului au fost dărîmate de un cutremur, la începutul secolului al XIX-lea.

Separarea naosului de pronaos printr-un zid plin, străpuns doar de o uşă şi cele patru contraforturi ce se ridică pe toată înălţimea faţadelor sînt elemente ce diferenţiază monumentul de celelalte biserici contemporane.

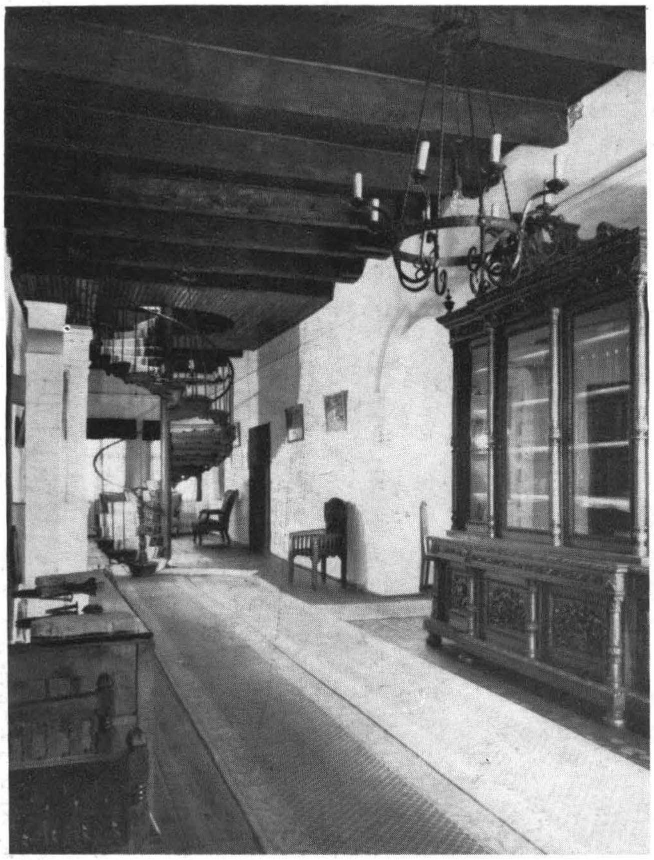
Dacă din decorul interior al monumentului nu se mai păstrează decît cîteva fragmente din pictura originală și din splendida tîmplă, exteriorul are întreaga decorație: cornișa din zimți de cărămidă, brîul median al fațadelor, pictura imitînd cărămizile aparente în cele două rînduri de panouri, ancadramentele bogat sculptate în piatră la uși și ferestre, lucrate de același meșter Stoica pietrarul, ce și-a lăsat numele săpat și la partea superioară a contrafortului din colțul de nord-vest al bisericii.

Ansamblul feudal de la Golești, remarcabil monument de arhitectură, amintește în același timp trecutul glorios al marii răscoale populare a lui Tudor Vladimirescu și al anului revoluționar 1848, al unei școli în limba română accesibilă tuturor categoriilor sociale, al oamenilor de știință și cultură Carol și Alexandru Davila.

Arhitect Florica Dimitriu

12

13

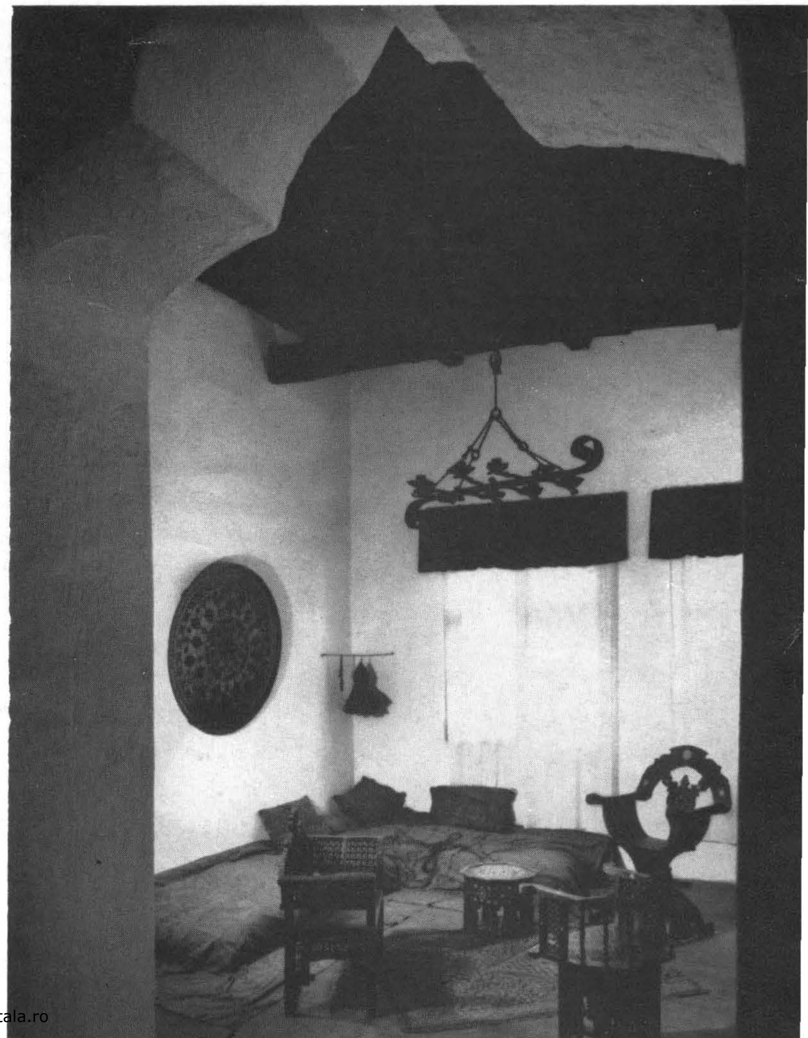
14

15

16

13. Holul conacului
14. Conacul. Scara interioară în spirală. Detaliu
15. Conacul. Sufrageria
16. Una din încăperile conacului

13. Hall du manoir
14. Escalier intérieur en colimaçon du manoir. Détail
15. Salle à manger du manoir
16. Une pièce du manoir

13. The hall of the manor house
14. The manor house. The interior spiral staircase. Detail
15. The manor house. The dining room
16. A room of the manor house

13. Die Halle des Herrenhauses
14. Herrenhaus. Innere Wendeltreppe. Detail
15. Herrenhaus. Speisesaal
16. Ein Raum des Herrenhauses

13. Холл усадьбы
14. Усадьба. Внутренняя витая лестница. Деталь
15. Усадьба. Столовая
16. Одно из помещений усадьбы

Biserica:

17. Vedere dinspre sud-vest
18. Vedere dinspre sud-est

L'église:

17. Vue du sud-ouest
18. Vue du sud-est

The church:

17. View from south-west
18. View from south-east

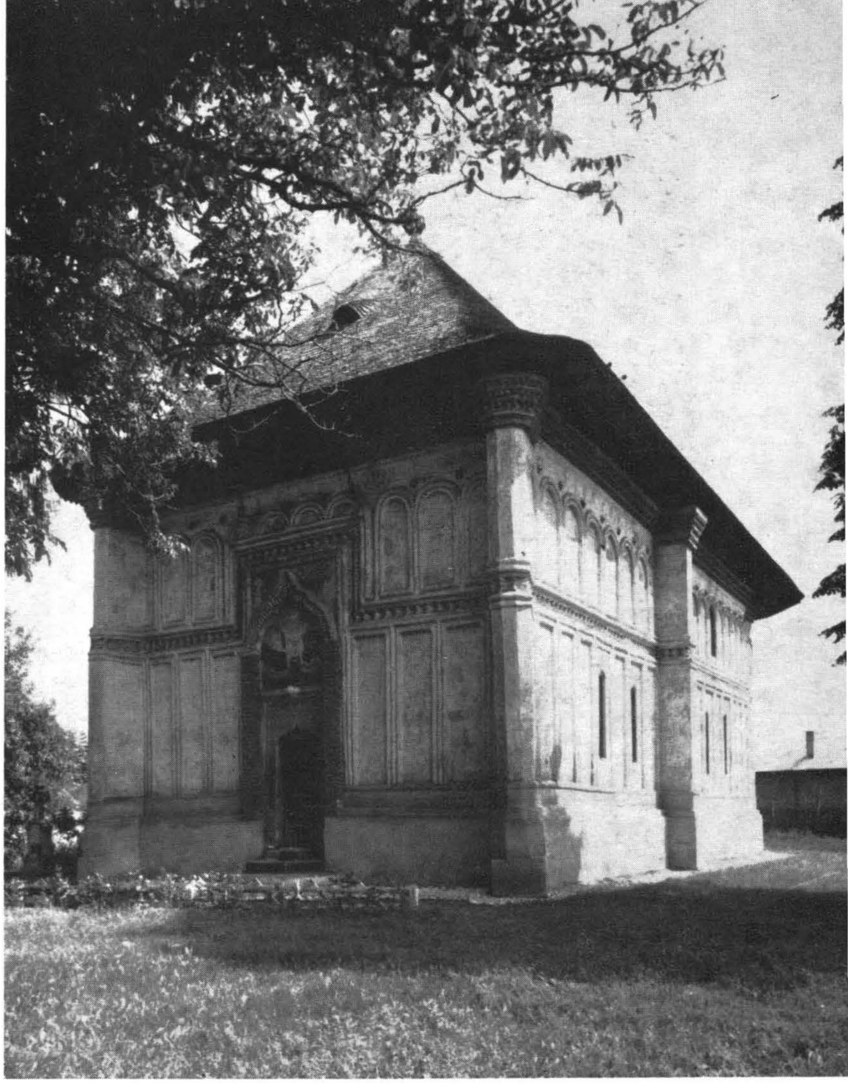
Die Kirche:

17. Ansicht vom Südwesten
18. Ansicht vom Südosten

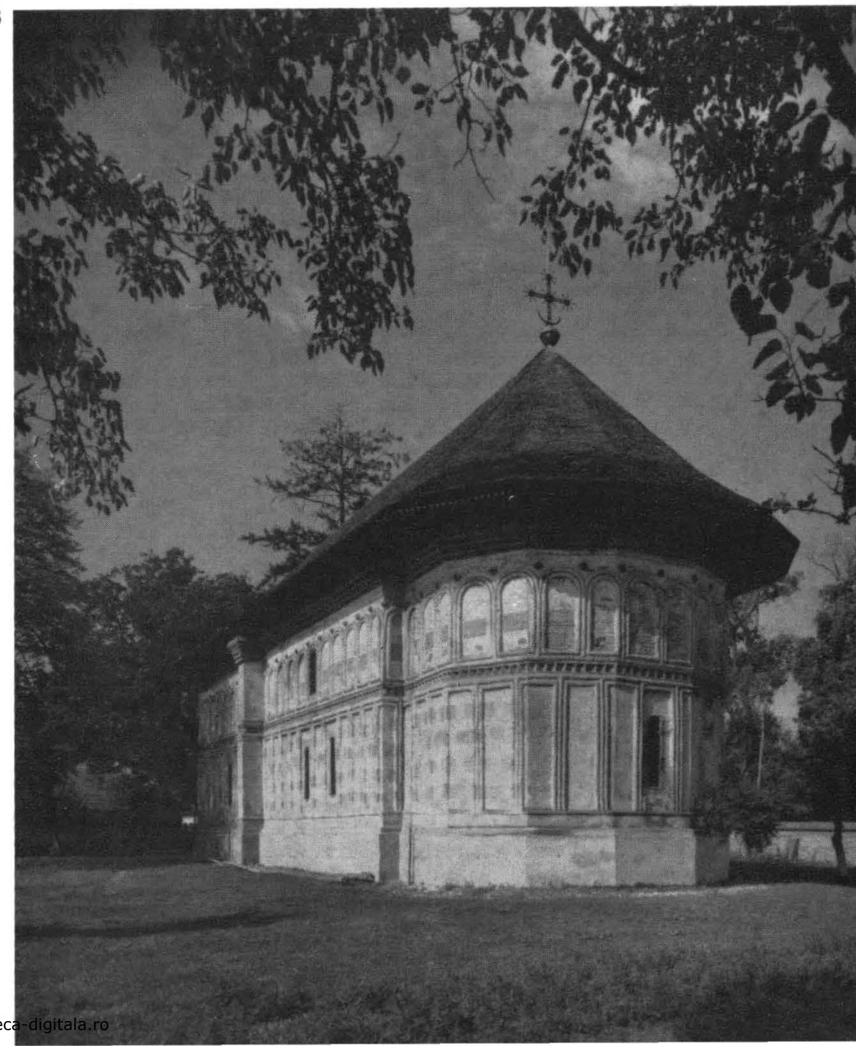
Церковь

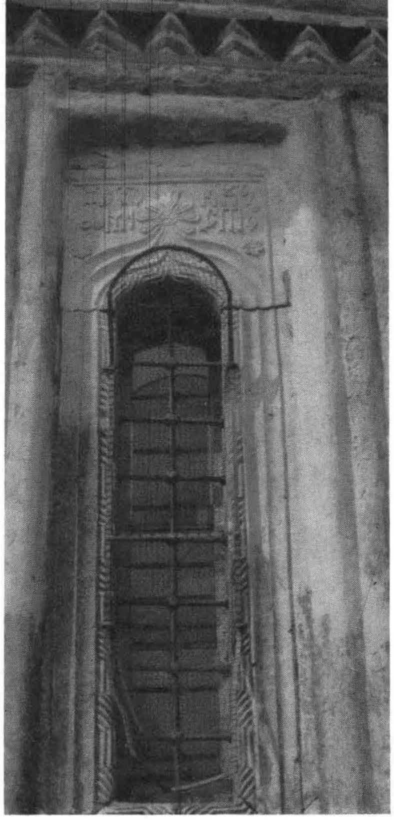
17. Вид с юго-запада
18. Вид с юго-востока

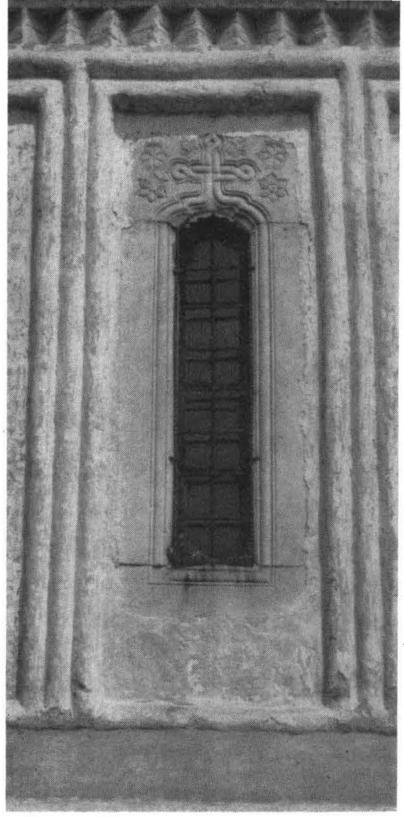
17

18

19, 20. Ferestre. Ancadramente sculptate în piatră. Detalii
19, 20. Fenêtres. Encadrements de pierre sculptée. Détails.
19, 20. Windows with stone carved frames. Details
19, 20. Fenster. Die gemeißelten Steinumrahmungen
19, 20. Скульптурные каменные наличники. Детали

La cour des Golesco, l'un des ensembles féodaux fortifiés, se trouve dans la commune de Golești, près de Pitești.

Elevé en 1640 par le grand trésorier Stroe Leurdeanu et son épouse Vișa, fille d'Ivașco Golesco, l'ensemble était entouré de murailles et flanqué de tours. Ces fortifications ont été détruites par un incendie en 1716 et par d'autres calamités.

Durant la période 1784—1807, le ban Radu Golesco entreprit une série de modifications et d'adjonctions qui donnèrent à l'ensemble sa forme actuelle, telle qu'elle a été restituée par les restaurations effectuées au cours des années 1942—1943 et 1960—1961.

L'entrée dans la cour — qui est de forme quadrilatère, entourée d'un mur d'enceinte de brique apparente et défendue par des tours d'angle — a lieu par un passage voûté encadré de deux fontaines portant des inscriptions en langue grecque.

La tour de guet surmontant l'entrée a abrité pendant quelques jours Tudor Vladimiresco, qui avait établi son camp en ce lieu.

Dans l'enceinte, à gauche de l'entrée, se trouve le bâtiment dénommé « maison des pauvres », institution dotée de différentes donations par Radu Golesco ; à droite de l'entrée se trouve l'ancienne école roumaine fondée par Dinico Golesco, fils du précédent.

Les bâtisses à simple rez-de-chaussée qu'on voit sur les côtés sud-ouest et nord-ouest de l'enceinte sont les anciennes chambres d'hôtes, les communs et les écuries. Une construction tout à fait spéciale est l'installation de bain turc située dans l'angle nord-ouest de l'enceinte.

Le manoir, unique édifice qui se soit conservé de l'ensemble élevé en 1640, est formé de trois niveaux : des caves voûtées, comprenant une cache à l'une des leurs extrémités, un rez-de-chaussée occupé par les chambres à coucher et un étage partiel ajouté en vue de l'aménagement d'une salle de réception. Le rez-de-chaussée a subi certaines modifications au cours des temps : la galerie ouverte de l'angle ouest a été transformée en chambre de séjour et une autre galerie a été construite dans l'angle est, l'entrée principale a été transformée, certaines pièces ont été recompartimentées. De son décor original, la maison conserve les encadrements en pierre sculptée, où sont gravés les noms de Stroe Leurdeanu et de son épouse Vișa, celui du prince Matei Basarab et celui du tailleur de pierre Stoïca, ainsi que l'année de la construction, 1640.

De l'autre côté de la route s'élève l'église bâtie par Stroe Leurdeanu en 1646, à laquelle manquent — à la suite d'un tremblement de terre du début du XIXe siècle — la tour et le clocher qui surmontaient, respectivement, le naos et le pronaos.

L'église diffère des monuments contemporains par le mur plein qui sépare le naos du pronaos et par ses quatre contreforts construits sur toute la hauteur de la façade. Du décor intérieur et extérieur on remarque surtout l'iconostase et les fragments de peinture intérieure, les riches encadrements de pierre sculptée des portes et des fenêtres, œuvre du même tailleur de pierre Stoïca, le parement peint en simili-brique et les moulures des façades.

L'ensemble féodal de Golești constitue le cadre d'une remarquable architecture d'époque, tout en évoquant le passé glorieux de la grande révolte populaire de Tudor Vladimiresco et de l'année révolutionnaire 1848, ainsi que le souvenir d'une des premières écoles de langue roumaine accessibles à toutes les catégories sociales et celui des hommes de science et de culture que furent Carol et Alexandru Davila.

The Golești Court, a fortified feudal structure, lies in the village of Golești not far from Pitești.

The Court was built by the high-treasurer Stroe Leurdeanu and his wife Vișa, the daughter of Ivașcu Golescu, in 1640, and it used to be surrounded by walls provided with towers. All the fortifications were destroyed by the fire of 1716 and by other natural calamities.

Between 1784 and 1807 the ban Radu Golescu had the structure altered and extended thus lending it the present appearance, which was reconstituted following two restorations in 1942—1943 and 1960—1961.

A vaulted gangway, guarded by two fountains with Greek inscriptions, leads to the quadrilateral precincts surrounded by face brick walls and provided with defence towers. Tudor Vladimirescu who had pitched his camp in these places stayed for a few days in the watchtower above the entrance.

Within the precincts left of the entrance stands the so-called "poor house", a foundation generously endowed by Radu Golescu; to the right stands the former Romanian school set up by Radu Golescu's son, Dinicu Golescu.

The one storey buildings on the south-west and north-west sides of the court are the former guest rooms, servants' quarters and stables. The Turkish bath in the north-west corner stands out by its peculiar architectural pattern.

The manor house, the only building that is left from the structures erected in 1640, consists of three storeys: the vaulted cellar with a hiding at one end, the ground floor with tenement rooms and the partially built first floor designed to serve as a reception hall. The ground floor has been subject to some alterations that led to the verandah in the west corner being turned into a room and the erection of another

verandah in the east corner, the transformation of the main entrance and the redivision of some rooms. The stone-carved door and window frames carrying the names of Stroe Leurdeanu and of his wife Vişa, of the ruling prince Matei Basarab, and Stoica, the stone mason, as well as the year of construction (1640) are everything that is left from the original decoration.

Opposite the manor house stands the church raised by Stroe Leurdeanu in 1646. An earthquake at the beginning of the last century brought down the steeple above the nave and the belfry above the ante-nave. The filled-in wall separating the nave from the ante-nave and the four buttresses as high as the façade distinguish this church from the other specimens built in the same period of time. The more noteworthy details of the original interior and exterior decoration include the altar screen, fragments of paintings, the door and window frames richly carved in stone by the same master Stoica, the face of the wall painted in imitation of brick and the mouldings of the façades.

The Goleşti feudal structures are a remarkable specimen of period architecture and recall moments of this country's glorious past, Tudor Vladimirescu's great people's rising and the 1848 revolutionary year, a Romanian school accessible to all social strata and the outstanding men of culture and science, Carol and Alexandru Davila.

Der Edelsitz der Familie Golescu, eine befestigte Anlage aus der Feudalzeit, befindet sich in der nahe der Stadt Piteşti gelegenen Gemeinde Goleşti.

Der Oberschatzmeister Stroe Leurdeanu und seine Gemahlin Vişa, die Tochter Ivaşcu Golescus, hatten diesen Edelsitz erbaut und ihn mit turmbewehrten Mauern umgeben. Diese Befestigungen fielen dem Brande vom Jahre 1716 zum Opfer und zerfielen schließich ganz.

Im Zeitraum 1784—1807 wurden auf Veranlassung des Banus Radu Golescu Um- und Anbauten ausgeführt, die dem Ensemble sein heutiges Aussehen verliehen. In den Jahren 1942—1943 und 1960—1961 wurden Wiederherstellungsarbeiten vorgenommen.

Das von Mauern aus Rohziegelwerk, die an den Ecken mit Befestigungstürmen versehen sind, umgebene Geviert betritt man durch eine von zwei Brunnen mit griechischen Inschriften flankierte gewölbte Einfahrt.

Die Galerie über dem Eingang beherbergte einige Tage hindurch Tudor Vladimirescu, der hier sein Lager aufgeschlagen hatte.

Innerhalb der Umfassungsmauern befindet sich, links vom Eingang, das Gebäude des sogenannten „Armenhauses", eine von Radu Golescu mit verschiedenen Zuwendungen bedachte Stiftung. Rechts vom Eingang liegt die ehemalige Schule mit rumänischer Unterrichtssprache, die Dinicu Golescu, der Sohn Radu Golescus, gegründet hatte.

Die eingeschossigen Bauten an der Südwest- und Nordwestseite des Hofes beherbergen die ehemaligen Gäste- und Gesindezimmer sowie die Stallungen. Bemerkenswert ist das türkische Bad in der Nordwestecke des Gevierts.

Das Herrenhaus — das einzige aus dem Yahre 1640 erhaltene Gebäude des Ensembles — umfaßt drei Geschosse: die gewölbten Kellerräume mit einem Versteck an dem einen Ende, das Erdgeschoß mit den Wohnzimmern und das nur zum Teil ausgebaute Obergeschoß, das hinzugefügt wurde, um einen Empfangssaal zu schaffen. Das Erdgeschoß erlitt im Laufe der Zeit einige Veränderungen: die Veranda, an der Westecke wurde in ein Wohnzimmer umgewandelt und an der Ostecke des Gebäudes wurde eine neue Veranda angebaut; der Haupteingang wurde umgebaut und einige Räume wurden neu eingeteilt. Vom ursprünglichen Fassadenschmuck des Hauses haben sich die Steineinfassungen der Fenster erhalten, auf denen die Namen Stroe Leurdeanus und dessen Gemahlin Vişa, des Fürsten Matei Basarab und des Steinmetzen Stoica sowie das Baujahr (1640) eingehauen sind.

Dem Herrenhaus gegenüber befindet sich die von Stroe Leurdeanu im Jahre 1646 errichtete Kirche. Ein Erdbeben zerstörte Anfang des 19. Jahrhunderts den Turm über dem Naos und den Glockenturm über dem Pronaos. Die Kirche unterscheidet sich von den übrigen Sakralbauten dieser Zeit durch die Wand, die den Naos vom Pronaos trennt, und durch die vier Strebepfeiler, die sich bis zur vollen Höhe der Fassade erheben. Innere und äußere bemerkenswerte Original-Schmuckelemente sind: die Bilderwand und die Reste der Innenbemalung, die reichverzierten Steinumrahmungen der Fenster und Türen, die vom obenerwähnten Meister Stoica stammen, der Ziegelmauerwerk imitierende Verputz und das gesamte Simswerk der Fassaden.

Das Ensemble von Goleşti ist eine bedeutende architektonische Anlage der Feudalzeit. Sie erinnert an die große Volkserhebung unter Tudor Vladimirescu (1821) und an das Revolutionsjahr 1848, an die allen gesellschaftlichen Schichten zugängliche rumänischsprachige Schule und an die Wissenschaftler und Kulturschaffenden Carol und Alexandru Davila.

Поместье семьи Голеску, один из укрепленных феодальных ансамблей, находится в селе Голешти, вблизи города Питешти.

Построенное в 1640 году первым казначеем государства Строе Леурдяну и его женой Вишей — дочерью Ивашку Голеску, указанное поместье было окружено стенами с башнями, которые были разрушены пожаром (в 1716 г.), а также вследствие других стихийных бедствий.

В 1784—1807 годах по указанию наместника Раду Голеску был произведен ряд изменений и пристроек, придавших поместью нынешний вид, восстановленный в результате реставрационных работ 1942—1943 и 1960—1961 годов.

Вход в четырехугольный двор, окруженный стенами из облицовочного кирпича, с расположенными по углам оборонительными башнями, имеет сводчатую форму. У входа во двор находятся два фонтана с надписями на греческом языке.

В расположенной над входом наблюдательной вышке проживал в течение нескольких дней Тудор Владимиреску, лагерь которого находился здесь же, в поместье.

В ограде, слева от входа находится здание, носящее название «дома бедных» — учреждения, созданного благодаря пожертвованиям Раду Голеску; справа от входа расположена бывшая школа на румынском языке, основанная Динику Голеску, сыном Раду Голеску.

В одноэтажных зданиях, расположенных вдоль юго-западной и северо-западной сторон ограды, находились комнаты для гостей, служебные помещения и конюшни. Особенно интересным строением является турецкая баня, расположенная в северо-западном углу ограды.

Усадьба, единственное здание, оставшееся от построенного в 1640 году комплекса, состоит из сводчатых погребов, имеющих на одном конце потайное помещение, первого этажа с жилыми комнатами и части второго этажа, пристроенного с целью оборудования зала для приемов и празднеств. Первый этаж претерпел некоторые изменения: крытая веранда, расположенная в западном углу здания, была превращена в жилую комнату, а взамен ее был оборудован крытый балкон в восточном углу; был также переделан главный вход, а некоторые помещения разделены по-новому. Из первоначальных декоративных украшений сохранились скульптурные каменные обрамления, на которых выгравированы имена Строе Леурдяну и его жены Виши, господаря Матея Басараба и мастера-каменщика Стойки, а также год постройки (1640).

Напротив усадьбы находится церковь, воздвигнутая Строе Леурдяну в 1646 году. В начале XIX столетия во время землетрясения была разрушена башня над нефом и башня-колокольня над пронефом. Эта церковь отличается от других современных ей церквей сплошной промежуточной стеной, отделяющей неф от пронефа, а также четырьмя контрфорсами во всю высоту фасада. Из первоначальной внутренней и наружной декоративной отделки следует отметить: иконостас и фрагменты настенной живописи; богатую скульптуру каменных оконных и дверных наличников, выполненную тем же мастером Стойкой; лицевую раскрашенную под кирпич поверхность стен и вообще стиль фасадов.

Феодальное поместье в Голешти — не только замечательный памятник архитектуры, но и памятник славного прошлого румынского народа: здесь хранятся свидетельства о крупном народном восстании Тудора Владимиреску и революционном 1848 годе, о школе на румынском языке, доступной для всех социальных слоев, о деятелях науки и культуры, в частности о Кароле и Александре Давилла.

Lei 5.

EDITURA MERIDIANE – BUCUREŞTI, 1967

MERIDIANE